

SZEGEDI HIRADÓ.

71-ik szám.

Vasárnap, őszelő (september) 2-án 1860.

Második évfolyam.

Megjelenik:

Hetenként kétszer, esztartókön és vasárnap reggel.

Szerkesztői iroda:

Szentháromságutca, Geisler-féle ház, 872. szám, havá a kéziratok bérmentve utasítandók.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Szegeden hazáhozordással: Egész évre 6 ft., — félévre 3 ft., — évnegyedre 1 ft 60 kr. osztr. ért.

Videkre postán: Egész évre 8 ft., — félévre 4 ft., — évnegyedre 2 ft, osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az öthasasos példítor egyezsír hirdetésnél 7 ujkr kétszerinél 8 ujkr. többeszerinél 5 ujkr. Bélyegj minden egyes beírtatásért 30 ujkr. A nyíltírtben a háromhasas példítorígtatási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzék és hirdetémények Burger Zsigmond könyvkereskedéshez emezendők.

Szent István napja 1860.

III.

Alig van magasztosabb éremény, mint midőn egykaraton lévő milliókat látunk s midőn az általuk nyilvánult akarát oly szent, oly nagy, oly dicső.

Sokszor sajnáljuk, hogy e nagy magyar városban, e roppant magyar alföldön napilapot nem lehet szerkeszteniünk, mely a föld minden fordulatát jelenthetné véreinknek azt, mit tudniok szükséges, mit nem tudniok veszedelmes.

Százszorosan érezük e sajnálatot lelkünkben oly alkalmakkor, midőn az édes haza lelkületének hű tükreét szeretnénk olvasniok elé tartani s cheíyett csak ziliát körvonaloknak van helye lapunkban.

Elvezeteseb olvasmányt alig adhatnánk a közönségnek, mint a haza különböző részeiben az István napján történtek hű és körülírményes leírásait; melyből láthatók, mily mélyen van gyökerezzve szent apostolunk iránt a tisztelet és kegyelet e hon minden ajkú és minden nemzetiségű vidékén; mily akadályokkal kelle eme tiszteletnyilvánulásnak sok helyt küzdenie és mégis mily általános volt a lelkesedés, mily nagyszerű a nemzeti és vallási örömeirelem.

Midőn a részént megtartott részént akadályozott ünnepélyeknek csak körvonalos vázlatát folytatjuk, nem lehet azon lelkünkben újból és újból felmerüet végyat elhalgatniok: Vajha az alföldnek napilapja lenne!

Nyitra városa az István napja előtti estén fényözönbén uszott, oly gazdag volt az általános kiváltság. A fölíratt ünnep hajnalán a harangok kezdtek zúgni, az utakon megjelentek a nemzeti zászlók s mint egy királyi menyegzőn az egész helybeli s vidéki népesség legszebb ünnepi öltönyben tödült a székes egyház felé, hol e napon a fényes nagymisést fi. Twrdy kanonok ur mondta el. A megyéspüspök Roskoványi ú kegyelmessége csak püspöki székeben ülve vett részt az ünnepélyben. Az 500 toritékú díszlakomán jelesebbnél jelesebb hazafini szónoklat tartattak. A főúrrind nagy számmal volt képvisele.

Kis-Cell vidékén, a magyarok régi búcsujáró helyén nagyszerű előkészületek történtek. — Zászlókkal akartak bevonulni az ünnepre s az ünnep emelése s a rend főtartása tekintetéből egy 40 égyéből álló lovassapat is alakult. Leverő volt az ajtatoskodókra, hogy a hatóság a vallásos nemzeti érzület buzgó kifejezését forradalmi irányú gyanúsítá s az ünnep előtti napokon katonasággal lepte el nem csak a nevezett búcsujárási helyet, hanem a körüllevő vidéket is. A minden fegyver nélküli megjelenni szándékoló lovassapat ellátottat; a búcsujáráshoz szükséges szent és nemzeti jelvények éjszaka a járcsibő Balasko ur által eszdörök s egyéb hivatalos személyek alkalmazása mellett elfoglaltattak. Békássy Lajos és Szelestey László, mint a főúrkí rendelet kifejező, kormányzósági meghagyás folytán egy helyre szorítottak, a többi közeliakó uruaknak pedig hivatalos személyek által adatott tudtára, hogy szent István napján csak ottthon imádkozzanak. A katonaság — mint háboru idején — előre tartott pisztolyokkal tartá bevonulását a helységebe s folytonos őjárátok s egyéb föltűnő intézkedések által ébreszté föl a lakosok figyelmét s gondolatait egy sietelmekre vezeté, mikről eddigelé csak nem is álmodtak. Igen természetes, hogy e vártatán közbözevetel, mint futó tűz terjedt el a közel s távol vidéken, a nép figyelmét fölizgatta s az ünnep vallási jelentőségéhez egyértelemzéseket is eszotit, melyek most a nép képzőlése által kiegészítve, a legtarább vegyületekben keringenek s mindenestre nagy mérvben fokozzák azon kedvezőtlen benyomást, melyet a vallási szabad gyákarlaton ejtett sérelem lelkében hátrahagyott. Néhányan a félreesőbb vidékekből, e körülírményekről nem értesülhetvén, nint szokásos búcsujárók eljöttek, a város határáig s onnan visszafordultak. Mások, ki-

ket a kíváncsiság becsalt, kénytelenek voltak szent zászlóik nélkülözése mellett rendelet folytán az előőrök fölvigázása mellett egyenkint beszállinkozni. Különbőben a nép igen kevés volt. Az uri osztályból pedig senki. A jelenet rendezője a kávéház és kormaszatókból lesé az intézkedések végrehajtását s a katoná törte nagy porban és melegben fejt: vajjon miért hozhatték tulajdonképen búcsura?...?

Aradon — mely nagy magyar városnak oly borzadalmos német lapja van, hogy maholnap az angsterburgi kofával fog vetelkedni — fényes szertartással ülték meg a nagy napot. Előbb a református, aztán a katolikus egyházban gyűlték egybe szent István tisztelői. A megye nemessége mindenütt magyar díszöltönyben jelent meg; mindkét egyházban hazafias szellemű szónoklat tartattat. Isteníztétel után a szózatot énekeltek. Kellemezen hatott a kedélyekre az aradi n. e. püspök jelenléte, ki gyöngédköd egészsége dacára is eljőve és emelte az ünnepély fényét. E nap folytán képviselője által a magyar nemzet iránti rokonszenvét ki is fejezteté, mely a városban leírhatlan éíjenekkel fogadtattat!... A városígetben nagy számmal összegyűlték között pedig indítvány tette, hogy püspök ú méltóságához egy 4 személyből álló küldöttség neveztessek ki a tanúsított rokonszennnek hálás elismeresseli fogadására s illetéleg megköszönésére, mi nemmel meg is történt. A küldöttségnek visszerkezkésekor a testvérisülésért folytak a pohárköszöntések a legnagyobb mérvben.

Debrecenben, Pécsét, Győrben és Baján nagyon rendkívüliek lehettek az elhárítatlan akadályok; mert az ottani lapok mindössze kevés mondanivalót találnak az ünnepről. Debrecenben a katolikus egyházban átatosan imádkoztak, Pécsét nem jól ment a székesegyházban az ének, Győrben sok ember ajátatoskodott és Baján teli volt a templom.

Gazdasági egyleti közlöny.

Felhívás

az 1860. évi őszi vásárcor a csongrádmegei gazdasági egylet által Szegeden rendezendő állat-, termény- és gazdasági iparkiallításra.

A csongrádmegei gazdasági egylet f. hó 10-i közgyűlésében hozott határozatánál fogva az idei őszi vásár alkalmával állat-, termény- és gazdasági iparkiallítást rendez Szegeden.

A kiállítás idejét f. évi őszi 5, 6 és 7-ik napjaira tette, mely napokon a kiállítást a megszabott bementidí mellett reggeli 9 óratól estí 6 óráig mindenki megtekintheti.

A kiállítás helyeül a Szinandvárnak nevezett telek választottat.

A kiállítás tárgyat.

I. A mezői gazdaság összes terményei.

II. Mindazon ipartermékek, melyek a mezői gazdasággal szoros kapcsolattal állnak.

III. Az ezidőben kiállítható fontosabb gazdasági állatok, u. m. szarvasmarha, sertés és baromfi.

Elősz osztály. Termények.

I. Föld- és rérttermékek.

1. Takarmányfélék magvai. 2. Gumós és gyök-növények magvakban és gyökükben. 3. Kalász és hirtelyes vetemények, kukorica, pohánka sth. 4. Olajnövények, repec, napraforgó, bicic, mak sth. 5. Rostos, fonmivaló növények, kender, len szálakban vagy kiártatva.

II. Gyapjú, selyem és méhészeti termékek.

1. Birkagyapjú egész bundákban, mosott vagy mosatlan állapotban. 2. Selyemgubók és nyersselyem, méz, viasz, természetes és tisztított állapotban.

Második osztály. Iparfélék.

I. Mezőgazdasági ipartermékek.

1. Eltartható hus és zöldség. 2. Örlemények. liszt, kenyér, kétszersült, tarhonya. 3. Hazai nyers és finom cukor. 4. Bor, sör és szeszes italok. 5. Olajok, növény- és állatszappanok, pogácsák. 6. Sajt, túró vaj. 7. Aszalt gyümölcs.

II. Iparkészítmények.

1. A gazdaságnál szükséges házieszközök: szekér, kocsi, taliga, talicska, hágsó (létra), lószerszám, kötőfék, teknő, hordó sth. 2. A gazdaságban előforduló házieszközök: ásó, kapa, vas- és favilla, fejsze, balta sth. 3. Gazdasági ruházat: suha, szür, dolmány, nadrág, kalap, eszima sth.

Harmadik osztály. Állatok.

Kiállítható minden a hazában nevelt szarvasmarha, ló, sertés és baromfi.

Jutalmat csak Csongrádmegeyében tenyésztett állatok nyerne. Más megeyében tenyésztettek csak ugy, ha tulajdonosuk egyfeli tag.

Jutalmak.

I. Állatokra.

1. Magyar és erdélyi lovakra, melyek a gazdaságban növeltettek s melyek leendő rendeltetésük szerént mint igás, kocsis vagy mint nyereg alá való állatok kitűnők, 3 jutalom és pedig: Egy eszdörre 2 arany.

Kisbika 1

szopos csikóra 1 tallér.

(A pályázó állat nem lehet fiatalabb 2 s nem öregebb 5 évesnél. Egynevezett fényűzési ló jutalmat nem kaplat.)

II. Szarvasmarhákra a hus- és tejtermelési s az igavonási képesség szerént 4 jutalom, jelesen:

1. Magyar bikára 2 arany.

2. Tehénre 1

3. Üszőre 1 tallér.

4. Szopos borjura 1

(A pályázó állatok, ha bikák és üszők, nem lehetnek fiatalabbak 2 s nem idősebbek 4 évnél; ha tehének, nem fiatalabbak 4 s nem öregebbek 6 évesnél. Meddő tehén nem pályázhat.)

III. Sertéseknél a hizási, hústermelési s szaporasági képesség szerént 3 jutalom:

1. Kanra 1 tallér.

2. Emsére 1

3. Südő malacokra 1 ft.

(A pályázó állat nem lehet fiatalabb 1 s nem öregebb 3 évesnél.)

IV. Baromtiakra, havá mindenféle házi szárnyas állat tartozik s melyek mindig párosan értenek, hat díj és pedig három 2 ftos és három 1 ftos.

II. Ipartermékekre és készítményekre.

1. A legjobb minőségű és legszebben fonott selyemre 2 arany.

2. A legjobb pástorsuba jutalma 1 tallér.

3. A legjobb szür jutalma 1 tallér.

4. A legjobb pár eszima jutalma 1 tallér.

5. A legjobb kalap jutalma 1 ft.

6. A legjobb gazdasági lószerszám jut. 1 tal.

7. A legjobb szekér vasvalva jutalma 1 arany.

8. A legjobb kocsi vasvalva jutalma 1 arany.

9. A legjobb kötelesnunka jutalma 1 ft.

Ezen jutalmakon kívül még 50 ft fog az illető bírálóválasztmány belátása szerént a gazdasági ipartermékek, u. m. kenyér, tarhonya, zöldség, befőtt s aszalt gyümölcs sth. jutalmatl kieszatni.

III. Terményekre.

Hertelendy József egyleti tag adományból azon szőlőfajta, mely Csongrádmegeyében borkészítésre legalkalmasabb, 5 db arany. Ez osztályban a kiosztandó jutalmak összege 100 ft. Minthogy előre megközelítőleg sem határozható meg, minő és mennyi lesz jutalomra érdemes a beküldendő termények közül, a kikitűzt díjakraik részletekre osztása és a kiosztandó elismerő oklevelek számának megválasztása a bírálóválasztmányra hagyatik.

A kiállított termények kiállítás után az egy-
let tulajdonosa maradnak és javára elárvereztetnek.

A kalászból legkezebb kiállítási meny-
nyiség $\frac{1}{4}$ veka, a hüvelyesekből 2 itce, a
folyadékokból 1 itce.

Minden kiállítandó tárgyhoz annak leírása
csatolandó. Példán:

1. Az állatoknál a faj megnevezésén kívül
koruk, ha különösen figyelemre méltó, tenyésztési
módjuk stb. megjelölendő.

2. Az iparkészítményeknél tartósságuk mellett
különösen az ár lévén határozó, ez kitendő.

3. Buzát illetleg, hogy ősi vagy tavaszi,
fehér vagy vörös, kalászos vagy kalásztalan,
a föld minőségét költött agyag vas könnyű, mikor
volt trágyázva, mennyit adott holdja = 1200 □
őben, sorban volt vetve vagy szórva és más ide-
től való viszonyok megemlítése; ugyanez áll a rozsa
névére is.

4. A repcére nézve, hogy szórva volt vetve
vagy sorban s megkapálva, minő tulajdonságú
földben, hány magot adott stb.

5. A hüvelyesekre nézve, milyenek a borsó,
paszuly, hogy korai vagy késői, karos vagy gya-
lag, sokáig eltartható, könnyen fő stb.

6. A gyümölcs, hogy fája minő földben ter-
met, hamar terem-e, termékenysége, honi vagy
külföldi eredete, valódi neve, tájlevezése, mikor
érik, fája tartós-e stb.

7. A borra nézve, hová való, melyik évelői
termés, mifele faj-szölőből stb.

8. A selymet illetleg, mifele tojásból egy
lat után mennyi gubót nyert, hány lat gubó után
egy lat selymet stb.

A termények és hüvelyesek különösen e célra
alkalmas zaeskönyvben vagy zaeskönyvben külden-
dők be.

Jutalmak odaítélésének módja és föl-
télései.

1. A jutalmak kétféleképpen: pénzbeliek (aranyok
és ezüst talárok) és érkezők. Az utóbbiak csino-
san kiállított alkalmas szöveggel írott elismerések,
amazok nagyobb és kisebb pénzbeli összegekből
állanak.

2. Aki pénzbeli díjat nyer, az szükségképen
írásbeli elismerést kap. Utóbbit kaphat az első
nélkül is a kiállítás.

3. A díjakat és írásbeli elismeréseket egy il-
letékes és megfelelő szakférfiakból álló bírálóvá-
lasztmány ítéli oda szakok szerint. Ezen bírósági
bizottság tagjainak aláírása mellett szolgáltatnak
ki a koszmortól nevére szóló elismerő okiratok is.

4. Pénzbeli jutalmak csak a megcsepen teny-
sített vagy a megcsepen kivált egy-egy tulajdonos-
létől álló vagy iparkészítmény kaphat.

A rendező bizottság a küldeményeket, melyek
az egyéni titkár Kempenen Győző szállá-
sára eljuttatott, őszbő első napjaig fogadja el.

Azonnal érkező tárgyak kiállítását ugyan,
de bírálat alá nem jönnék.

5. Az állatokról a nevezett hatánapig az előle-
ges jelentés a titkárhoz beküldendő; maga az állat
őszbő 4-én délig a kiállítás helyén legyen.

Ismeret lévén a tisztelt gazdaközség előtt a
kiállítások hasznata s a rendezések által elérhető
közvetlen hasznata, meg van győződve ezen
gazdasági egyület, hogy megcsepen s a közvilágít-
gatások községe megajánlja az alkalmas s hazafias
ügyeskedőket, minden elkövetett, hogy
sokoldalú küldeményeivel a kiállítás érdekét, becsét
emelje.

Szeged, sz. István napján, 1860.
Gróf Károlyi Sándor,
együleti elnök.

Kereskedelmi és iparmozgalmak.

Újabb fejlemények.

— Miként lehet a hasznos ismereteket a nép-
köz meggyökereztetni, egy érdek tanterfő meg-
mutatja. Fábian János, riekveit tanító 1 lat
ojást kelesztett ki s tanítványai közül is akart to-
nyesztést végti kiasztani; de ezek szőlőit azt felel-
ék, hogy a tanító a gyermekeket tanítsa szükség-
esebb dolgokra. Ekkor a tanító minden 3 gubó-
rt 1 újrt ígért annak, aki a hernyókat fölneveli
ki legtöbb fölnevel, annak próbatétort szép
őszközt vesz; kik pedig a kezelést gyakorlatilag
i megtanulják, azoknak félévig papírt és egyéb
őszközt ingyen ad. Ekkor már sokan is ajánl-
oztak s később a szőlők is belátták, hogy a se-
ternelésnél jobb foglalkoztatás már nem is le-
te a gyermekek számára kigondolni, kik más-
sor szabad idejüket durva játékokkal tölték, most
adig a beryőapálás hon marasztá őket.

— A diákoknak egész a télég eltar-
tására a következő mód esalhatnának bizonyul-
ni. Az eltartható dínyét teljes megcsepen előtt
nappal le kell szakasztani s száraz, hűs, de
m hideg helyen szilát hánu közé tenni.

Tárogató.

Ma reggeli 9 órakor tartja aranymisé-
jét Olványi István esanádmegei nagyprépost és
püspöki helyettes ő méltósága. Ez alkalommal fogja
városunk egyik tiszteletreméltó egy polgárát Sen-
key József urat és tisztelt nőjét, valamint Fodor
Józsefet egy nevével a felszázados áldozat mint fel-
százados hazasírokat újra megaldani. Ismertetését
után a városi hatóság, a kaszinó s más testületek kil-
döttségei tisztelegnek ő méltóságánál. 2 órakor a sz. le-
renerendi záradban örömloma zárja be az ünnepeit.

A szegedi kaszinó n. hó 30-án tar-
totta az közgyűlést, melyben az újból átdolgo-
zott alapszabályok fölolvastatván, a közgyűlés által
egészben elfogadtattak. Az újabb alapszabályi dol-
gozatról annyit említett meg, hogy minden ügy-
ben a közgyűlést teszi érkelesi bírájává a választ-
mányok s eszerint a választmányi határozatokat ugyan,
de határozata csak akkor jut érvényre, ha a jegy-
zőkönyv a közgyűlésben fölolvastatván, a választ-
mányi eljárását helyesli. Ezáltal minden önkény-
nek eleje vettetett. Szomorú, de igaz az is, hogy
noha 24 választmányi taggal bír az egyület, nem
egyét ismerünk ezen arak közül, kik évenként alig
egyszer, sőt talán az egész három év tartama alatt
egyszer sem jelentek meg a választmányi ülésen.

Ezután nem három évre, hanem minden évben
megújítja vagy újra megválasztja tisztjeit és vá-
lasztmányát az egyület. Azon választmányi tagok,
kik megválasztatván, azt hiszik, hogy a rájuk ru-
házott érkelesi kötelességnek megfelelően nem képe-
sek, jó lesz, ha ezt idejekorán kijelentik; mert
van az új alapszabályokban egy cikk, mely szerint
az olyan választmányi tag, ki háromszor egymás-
után akadótalanul a választmányi ülésből elma-
rad, a választmányból kikapcsolatik tekintendő s he-
lye a legközelebbi közgyűlésben betöltendő. E ha-
tározat nem erőszak a választmányi tagok akara-
tán; mert valóban nem nagy hazafiai érkeidés
szüksége az, hogy egy egész esztendőben azon
intézetnek, mely a múltval tárgyalás mellett az iro-
dalom és művészetápolást tűzte ki célján, ha-
szonnyeg óráát áldozzunk. Az alapszabálytervezet
elfogadása után Tóth István ur nagyon helyes
az az indítványkinyilvánításra, de minden
eredmény nélkül ígatót indítványára egyhangulag
elhangulag elhatározott, hogy a kaszinó ezután
eltérő azon voltaképen csak korezmákat és ká-
véházakat megjelölő szókistól, mely szerint a la-
pokat, a jelenkor e nagybeest történetírátort po-
tomárért eladja. Minden lat ezután megtartatik és
beküldetik. Minthogy egyik tag az egyület pénztá-
rának egyik voltát emlegette, a politikai lapok he-
köttetésére Magyar János jogtudor ur, a nem-
politikai lapok beküldetésére a szegedi újság
szerkesztője ajánlkozott. Az új alapszabályok érte-
lémében a könyvek és lapok megszerzéséről ezután
egy szakértő bizottság fog gondoskodni, miután
reméljük eleje vétetik azon, nem akarjuk kimondani,
minő eljárásnak, hogy míg a magyar tudomány
örökéit áll, "Budapesti Szemle" füzeteit nélkülöz-
zik a kaszinó asztalán, holmi a legkevesebb iro-
dalmi vagy érkelesi becsesül sem bíró franciából
németre fordított rémregények önkényesen szának.

Több tag indítványára a "Budapesti Szemle" és
"Pesti Hírnök" azonnali meghozatása határozottat.
E lapok szerkesztőjének kérelmére a közgyűlés
Dugonics András művelti sáljó által rendezés
végett átadni szíveskedett egy kikötéssel, hogy
azok az újabb kiadványokból pótolhatassanak. Végül
a kaszinó elnöke indítványára küldöttség nevezte-
tett ki, mely az aranymiséjét mondó áldozatragas-
ztán, méltóság Olványi István nagyprépost és
püspöki helyettes a kaszinó nevében üdvözölje.

A küldöttség tagjai: Adler Ignác, Kempenen
Győző, Magyar János, Müller József,
Osztrovsky József és Vidovich Imre.

A helybeli kisdödő nőegylettől
következő sorokat vettünk közlés végett: A szegedi
kisdödő nőegylet tisztelettel tudatja, mikép a
horvátországi szülőkódok javára rendezett s folyó
évi nyárho 17-én megtartott jótékony sorsház s a
vele öszköztől táncmulom, összesen 2029 ft
37 kr. tiszta maradványt jövedelmezett, mely öszsz
a pesti nőegylet által hasonló célra tervezett sor-
sáték jövedelméhez csatolás, s majdan illető helyére
leendő eljuttatás tekintetéből, méltóság gróf
Károlyi Ede urnak elküldött. Mely eredményt a
nőegylet midőn ezenem közüdmására juttatja,
édes kötelességének ismeri azon közrésztvért,
melyel el vállalt Szeged városa, ennek vidéke
s a hon több részén találkozi szerencsés volt,
mindazoknak, kik a cél kivételhez lett járulá-
sánál, testvéri szeretetükkel oly fényes jelet adták,
egyenként és összesen hálas köszönetét nyilvánítani.

Kelt a szegedi kisdödő nőegyletnek 1860. évi
nyárho 26-án tartott üléséből. Mi nem csak horvát
testvéreink, hanem magyar véreink nevében is
köszönetet mondunk a semmi fáradságot és áldozat-
ot nem kímélő nagylelkű urhölgyeknek, kik a két
nemzet közötti testvériségnek áldozhatunk
ily szép alkalmat nyújtottak.

Az augsburgi boszorkánynak már
csakugyan nincsen maradása közütlünk; mitűn
már az oroszánkavéházából is kiküszöbölték.

Mult esztendőnkön mulatva vettünk búcsút a
nyártól a főségvárosi mukoserdőben. Az
őtt rendezett nyári vigalom legfényesebb volt mind-
azok között, melyeket az idén élveztek. Az egész
tázas erdőnek minden útja, minden fasora világ-
árban szólt, a hazasízinben ragyogó gömbök s a
mesei ezrei bívós tekintet adtak az egésznek.
A tánczó készített sátor mindenki várakozását fű-
lülmutta. Homlokzatán szent István, Magyaror-
szág első királyának arcképe díszlett a haza, a
megye és városunk címerétől, hazasín lobogóktól
és megszámlálhatlan mécséktől körve. A sá-
tornak csillárokkal gazdagon világított belsejében
a helyeken ismét a legnagyobb magyarnak, e hon
szellemi teremtetőjének nemes vonásaival találko-
zunk szemünk. A lombokozókkal díszített öszlo-
pok egytől egyig az édes haza színeit viselék. Szeg-
ednek színe jara kiment, a rendkívül kedvező
időjárás által még kellemesebb volt mulatságban
résztveendő. Volt is jökevény és mulatság kíválgos
kiviradig. Erdélyi zenekara lelkesen buzza azo-
kat a jó talp alá való nótákat. Szőlőra alatt az
ifjúság a szőzatot, a Kőlesey imadalt s más
hazafias dalokat énekel. A mulatságnak, melyre
nézőkkel s mikéldével táncoloktól tömördek nép tö-
dült ki, reggel 5 órakor volt vége.

Széchenyi Béla gróf levele a pesti
kaszinóhoz, mely őtt tiszteletbeli tagjává választ-
totta, következőleg hangzik: "Nagy-Eme, nyártó
10-én 1860. Tiszteletes Kaszinó-Egyesület! Nem
rég érve meg kirándulásaimból, s hajolva bokros
dolgom sulya alatt, végre találkoztam ött — me-
köszönni azon kitűntetést, melyben Pécs városának
nemzeti kaszinója engem részesíteni meglátozott.
Arra fogom ezennel fordítani minden jóbb erőm,
hogy árva hazánk irányában hű szolgálatom által
magam ezen megkülönböztetésre érdemesse teltessém.
Eltérő törekvése leendő, megfelelő tudni azon vá-
rosokhoz, melyeket szeretett nemzetem tén-
ben helyezend. Tánortíthatlan akarattal, felelőssé-
gem nem ismervo, fogok törekedni azon, sejtíhetetlen
édes atyám által megkezdett ösvényen előre haladni,
melynek végéjébe nem más: "mint Hunnia fölír-
váza s a magyar nép nemestítésé." Bensőben
azon erős meggyőződés él, hogy már nem messze
azon idő, hol Széchenyi István szavait:
"Magyarország lesz" avval fogják fölszerűl-
ni: "Magyarország van!" A melyen tisztelt kaszinó-
egyesület legkezebb szolgálja gr. Széchenyi Béla."

Brunner kereskedő a pesti polgármes-
teri hivatal azért, mivel szent István napján ha-
zasín lobogókkal díszítette bolja homlokzatát, s
mivel e napon nemzeti zászlókat árukt, 100 ft
pénzbírságra ítélte. A "Neueste Nachrichten" sze-
rent e rendeteket meg nem nyertem adta ki a
polgármesteri hivatal.

A budai országos törvényszéknél n. hó
28-án vette kezdetét a végtérálgás a főségváros-
s s az abban való részvételtől valódt: Tancsics
Mihály, Rab István, Pápai Ignác, báró Kaas
Iván, Hindy Kálmán, Draveczky Mihály és
Hindy Árpád elnök. 28 és 29-én a vádokat föl-
olvasása s a vádoltak kihallgatása történt meg. A
nevezett ülésben, mely reggel 9 óráig kezdve dé-
lutan 3 óráig tartott, az okiratokat fölolvassa
bevezetett, az államügyész megette végindítvá-
nyát s a védelem megkezdett. A fővádlott Tan-
csics Mihály 3 forradalmi mű szerzésével vádol-
tatik, melyeknek címe: "Ifjú barátim!", "Forradalmi
katholicizmus" és "Első és tartalom", mely utóbbi
cikk töredékét képezi egy "A hét nemzet szövete-
se" című nagyobb műnek, melyet a vádlott kö-
reboesatint szándékozott. A többi vádlottak az iro-
tok leírásaival és terjesztésével vádolhatnak; rész-
ben pedig azért helyeztetek vád alá, mivel azoknak
bírtokában találattak. Az államügyész Máchik
ur a fővádlott Tancsicsra halált; báró Kaas
Ivánra 5 évig tartó súlyos bírtort; Draveczky
Mihály, Hindy Kálmán és Hindy Árpád 2
évig tartó súlyos bírtort kért; Pápai Mihályt és
Rab Istvánt pedig fölmenteni kért. Az első el-
mebeli gyöngeségét, az utóbbit bizonyítékok hiá-
nyában. Ezután a fővádlott és Pápai védője Szá-
lgyi Virgil tartotta beszédét s mindkét véden-
cét teljesen fölmenteni kért, kimutatván, hogy ok
tulajdonképeni főségváros s nem követek és
következték el.

A magyar biztosító társaság ügy-
nökei nagy tevékenységet fejtenek ki a horvátok
javára leendő sorsjáték egyéi eladására nézve,
melyekből az épen nevezett intézet igazgatósága
25,000 darabot vett át gróf Festetic Béla ur-
tól s annak eddig már 4000 forint készített az el-
kelt jegyek árából.

Károlyi Ede gr. kíséretében Crawford
ur, angol parlamenti tag, Nagyváradra ment.
Mindketten nagyszámú polgársági által fogadtattak
a pályaudvaron s onnan a "fekete sas"hoz emizett
szállodába kísértettek, hol igen sokan meglátog-
ták, kikkel Crawford ur igen élénken társalgott
nemzeti ügyek fölött. Újokat ár fel folytattak.

A magyar egyetem tannyelvét ille-
tőleg a "Pesti Hírnök" a magyar nyelvnek mielőbb
behozattatás javasolta mind a pesti tudomány-
egyetemre, mind a budai meglegetemre nézve. —
Ajánlja ezt annál inkább, mert mint mondja: "Ki

lehet bizonyos abban, hogy az, mi tegnap minden embert kielegetített vagy megnagyított volna, holnap már nem tartatik-e a szükségesnél kevesebbnek? — Isten kezében van a jövő!

— A „Wand.” löselei levelezése írja: „Sokat hallani a magyaroknak a németek elleni gyűlöletéről, de a magyar szepesi német testvérjét legkevésbé sen érti a német elnevezés alatt, hanem érti azon németeket, kik a magyar nép politikai értelességét félreismerve s lenézve, nagyobb önállóságot s függetlenséget nem akarnak részére engedni, mint melylyel a sok tekintetben föltötte álló, de politikailag kiskori szomszédai bírnak. A szepesi német, az egész magyar földön a legnagyobb szeretet s tisztelhetlen részéről, ó hazáján ély oly hűség s ragaszkodással függ, mint bármely magyar. A Lőcsén megtartott sz. István ünnepen, a pro-

testások tulnyomó számmal vettek részt, az egész vidékről tömegesen sereglettek be, hogy ez által is tanúsítsák azon testvéries egyetértést, mely minden vallásfelekezet közt fennáll. A város minden bejáratán számos katonaság volt föllálítva. Lakoma nem tartatható, mert a fogadó nagy termel bezártak, stb.”

— A tiszt. minorita atyák magyar és erdélyi tartományának rendfőnökévé Miskolcon a hó 13-án Gaal Damascen atyát választák meg. A tisztelt rendfőnök arra a szegediek, kiknek fővárosban kedves lelkeszők vala, ma is tisztellett emlékeznek.

— Egy Pestről nyugat felé utazó a rákospalotai vasútállomáson, mely a pesti rendőrség hatáskörén kívül esik, bizonyos gyülekezet által oly hangokon üdvözöltetett, melyeket közönséges nyel-

ven macskazenének neveznek. „Nem mindenkinek sikerült, — jegyzi meg a „Wanderer” — épen nem mindenkinek sikerült működési köréből méltósággal észrevétlenül vonulni vissza.”

— Aradon kidobolták, hogy a nőknek magyar kalapot viselniük nem szabad; oly ijesztés mellett, hogy aki viselni merészi, fejéről azonnal az utcán levétetik és a városháza vitélik. Tiszteleit és becsület azoknak, kiket megillet!

— Polábold írják a „Triester Zeitung”-nak, hogy egy hajón, mely a romagnai partoktól Triestbe utazott, lázító kiáltványokkal s röpiratokkal töltött ládákat kaptak. A hajósnap vezetőjével együtt elfogott s a hajót katonai őrzet alá rendelték.

Oltványi István.

Kétszer látjuk biborszínben az eget; hajnalban, midőn a jövővé, eltűnt az megjelenséget mint egy előre hirdető és alkonyatkor, midőn a nagy éltint napfényt sugározva vissza.

— Ez ember életében nem egy hasonlatot találunk a nagy természettel s valamin csak fényes nappalt, tiszta időt előz meg a hajnalpír, és csak derült esteen látjuk az esthajnal szép színet, egy csak érdemekben gazdag, szellemben nagy férfiak tisztes ősz feje körül szemléljük az alkonyat biborának fényözött.

Minden halandó maga készíti magának vagy a hála és elismerés ritka és azért drága koszorúját vagy a megvetetés és meguntatás töviskoronáját. Boldog, ki az első legalább saját öntudatában kiérdemelték; boldogtalan, ki az utószóra önbűné által szert tett. Kétszeresen boldog, ki mosokaltalanul tiszta öntudata mellett embertársai hálaírával, ragaszkodásával, elismerésével találkozik.

Ily kétszeresen boldog férfit tisztel Szeged falai között s e tiszteletr nagy magyar városunk annál büszkébb, minél inkább kell övenenie, hogy az Ur választott szolgálja, ki ma ötven évi lelkiszentörködés után hálaáldozatát viszi az oltárra, kebeléből származott.

Hazaifia, vallásosság, becsület és erény ama tulajdonok, melyek nagygyű, érdemekben gazdagodnak az embert s minde német tulajdonát nagy mértékben megtaláljuk azon nemes férfianál, ki ma Szeged kétszeres örömeit üdvözöl.

Oltványi István a csanádi püspöknek ezidő szerént helyettese, 1878-ban nyárutó 19-én látott napvilágot Szegeden. Alsóváros a szerenese, az agg áldozat mint szülöttét falai közé fogadhatni. Szülői Oltványi Gergely és Somodi Rozália polgári állapotba nemes gazdák voltak.

Tanulmányait a magyar kegyesrend által vezetett szegedi főtanodában végezte; e minden honfiai, különösen minden szegedinek anyja kedves redőrházban, melynek, ha az áldás süllyel bírna, rég le kelle volna roskadnia a hála és elismerés terhe alatt, melyet a belőle kikerült jeles hazafiak rá árasztanak.

Városunk ünnepeltjét már szegye ifjúságában az Ur szolgálatához vonzza vallásos szelleme, áhítattal teljes szíve.

Közszeghy Antal azidőben csanádi püspök főismerté benne a vallás lendő há szolgáját s tanulmányai végeztével azonnal az áldozárjelölt sorába fogadta.

Hittanulmányait előbb Egerben, aztán Temesvárott végezte, melyeknek, miniat a legdesztetesebben megfelelt, ma ötven éve, 1810-ki őszelő 2-án a szeged-alsóvárosi sz. ferenczrendiek egyházában az őrangyalok napján első áldozatát az Urnak bemutatta.

A vallás szolgálatának szentülvén életét, abban felszabadítva kereszttel rendtelten kitartással működött.

Alig lépett a szép és magasztos, de sok ünnemtagadással és áldozattal járó pályára, már az Ur lendő szolgálatának, a növekedő papoknak föltámasztott bizta rá egyházmegyéjének főpásztorá. Minidart utána a káptalan a jegyzői teendőkkel bizta meg, nemcsak a székesegyházi karismaszereppé lón.

Miniat a pesti egyetemmel a magasabb tudományokbani jártasságának fényes bizonyítványait adná, a temesvári püspöki papnöveldeben 4 évig mint az egyháztörténelem és egyházszokaszakvitató tanára működött. Emellett a székesegyház ültöke volt.

Ezután a gyakorlati lelkiszentörködés mezejére lépett, 14 éven keresztül a kis-beszkereki és grabaci hívek egyházi atyja lón, kik ma is áldják emléktét nem eszűpán a velők éreztetett jótétemények folytán, hanem azon valóban szelid atyai bánásmóddal különösen, melyet az elnyomott szegény feledni soha sem tud.

Nemsokára táglaltak hatáskörének határai, midőn a megye főpásztorának bizalma a nagy-jései kerület alsoperei székére hívta meg.

A lelkiszentörködés mezején szerzett érdemei már 1836-ban a csanádi székes káptalan egyik megírtit kanonoki székére juttatták, hol majd mint a püspöki papnövelde igazgatóját látjuk a vallásos ifjaknak méltó papokká növelésében fáradozni, majd ismét mint az egyháztörténelem és jog tanára működni, majd megint a házasság szentségét védi, majd mint székesegyházi gyóntató, majd mint az ájtatos alapítványok gondnoka fáradozik. 1852-ben nagyprépostá és püspöki helynökévé nevezetett. F. évi telntő 7-e óta általános káptalani helynökévé lón. A fejedeleim is, hogy elismerését tanúsítsa az egyház ősz bájnokai iránt. legközlelebb a Lipótrend keresztjével díszíté a hazáért és emberiségért dolgozó nemes keblét. Azon rend keresztjével, mely Ferenc királynak alapított, ugyanazon Ferenc, ki 1810-ben, midőn osztrák császárra koronizáltá magát, világosan kijelenté, hogy Magyarországot az ősi jog alapján akarja kormányozni s megparancsolá, hogy az ősi törvények semmi alkalmmal meg ne szegessenek soha; ugyanazon Ferenc, ki 1826-ban minden keresztény vallásnak szabad gyakorlatot biztosított.

De hogy városunk ünnepelt szülöttére visszatérjünk, hátra van, hogy üdvös lelkesző működésén kívül azon érdemeiről és tegyük említtét, melyeket mint hazafi, mint jó rokon és emberbarát sokoldalulag szerzett magának.

Avagy nem lelkes hazafi-e az, ki a váci siketnénák s a pesti vakok intézetének ezereket áldoz? Avagy nem nemesszivi emberbarát-e az, ki a Csinában halálra kitétt gyermekek megmentésére, a temesvári irtalmas nének kórházának, a szegedi, kis-beszkereki és grabaci betegnek, a temesvári vakoknak, az ottani szegény tanodáknak nagy összegetek ajándékoz? Nem nagylelkű egyházférfi-e az, ki a jeruzsalmi szent sír őreinek, az északamerikai és középafrikai térítőnek, a csanádi gyermek-papnöveldeket tetemes pénzmenyiséget ád? Nem nemesszivi rokon-e az, ki a szegedi főgimnáziumban tanuló saját véreit ezerekkel segíti? Nem magasztos szellemű férfin-e az, ki volt kis-beszkereki, sági és grabaci híveinek gyermekeire ma is gondol, tanszerekre és ruházatra szép összeget adományozván nekik?

Oltványi Istvánban sok ember tisztelt jótétjét és városunkkal együtt bizonyosan az egész haza áldást mond azon agasztván ősz fejére, ki eddig már 25000 forintot áldozott közeclokra s mindennap arra kéri Teremtőt, miszerént életét csak azért nyujtsa még hosszabb napokra, hogy a hazának, szülővárosának, az emberiségnek még több jóval áldozhasson.

A nagy kat. egyház papsága ősidők óta egyszerűsmit a magyar haza, a magyar nemzet papsága volt s ha szabad időszínnel körített korhoz hasonlítottunk hazánk történelmét, úgy bizonyosan legtragyobok sugárát a magyar egyház vezérőpásztorai képezik; azon vezérek, kik haredien hívek élén fegyverrel rohtantak meg a killellett, béke idején pedig a sokkal veszedelmesebb belső ellenséget a jogra támaszkodó ész fegyverével küzdötték s kitűztek le ma is.

A magyarok Istenének legszentebb áldása legyen a lelkes főpápn, kit, midőn Szegedre érkezett, harsány éljenkekkel fogadtak az élje ment küldöttsegek és tisztelők!

Tárcászi vajadások.

(Vége.)

Eközben urambátyám szemlétomást vörösödött, nekilévelt s ingerültiségeben hosszszára pipáját zsebéből előlrvánn, gyors beszédközben egy elkezdt hadonázni orrom alatt, hogy szemem valóban veszélnék voltak kitéve, mit én elkerülendő, kissé hátrább vonultam, de ő folyvást követett s folyvást hadonázott, erősitvén végtelen hevességgel, hogy most csak egy ember gondolkozik, egy ember cselekszik s ez egy ember — bukása esetre — nemzeteket fog maga után buktatni. De már ekkor motolása közben tatipájának fölfonnyti süllyával egy könyökön vágott, hogy én összeszorított fogakkal sziszegtem fájdalomban, miközben

meg pipája — a könyökömmel történt szomorú találkozás miatt — földre esvén, nyakánál kétféle tört és előltti ujjab buszuságát csak a nekem adott fájdalom átis megbánása eméskél s megkért, hogy engedjek meg, mert bizony nem akarta.

En teljes szívemből megbocsátottam s őt a másik szobába vezetem, hol épen társaság volt; de különben is ismervén urambátyám politikai dagauatit, biztatóm, hogy majd a postára küldök s megtudandj, hogy mit hoz a mai lap; ő ennek örömeben pipavesztését, én pedig fájdalommal feleltem és egyuttal engedelmet kértem fölőrai távollétre, minthogy — mint neki is mondtam — erősen föltettem magamban, hogy még ma okvetlen irandok egy tárcáickeeké. Ő szívesen beleegyezett s ott maradt, én pedig szobámba visszatérve leültem s még az imént kiválasztott tollal elkezdém írni, amint következik:

„Az ég is derült nappal üdvözöl első apostoli szent királyunk nagy napját s e napon föllegeit elparancsolá a láthatárról, lehet ugyan, hogy végtelen igazságosságánál fogva e nap föllegeit mind másbóval tomosztá, de nálunk derült volt mondóm minden, derült a nap, enyhe a lég, derültek a kedélyek s nem esuda, ha ennyi derék összehátnen jövőnk derült reméltik s reméljük. Delután az úszögödi népkert hemzsegett a minden oldalról oda tolongó nép hullámaitól, kiknek arcairól egyenkint s összesen a kegyetes visszaemlékezés magasztos verőnyene tükröződött vissza; mert a régóta ily mérvben először élvezett öröm minden ép keblét egy érzett tölte el; minnek nevezük meg ez érzetet, ugys ismerjük azt mindnyáján, de mégis mi e nap magasztos érzelmét kiaváló teszi az, hogy e napon mindig lelki szemünk előtt lebegtek első apostoli szent királyunk erekléjé, képzeltünkben mindenünk látá a szent jobbot, kardot s koronát, láttuk az ősz palástot, melynek foszlányai szárnyai alatt alkotmányos érzelmeink e napon kiválólag páncélozódnak. A tőm.”

De most hirtelen nagy robajjal táról föl szobám mellékajtája s urambátyám kiterített lappal kezében rohan felém, nagy tüzzel mutatva a „Pesti Napló” egyik távirati tudósítását.

— No olvass, ücsöm olvasd, aztán szólj.

En átveszem a nyujtott lapot s a jelzett helyet olvasom fönhangon: „Bécs, nyárutó 18. Egy turini stírigny Nápólyból nyárutó 16-áról jeleni: 1500 garibaldista Calabriában partra szállt, hol 2000 fölkelővel a hegyesgében egyesült — Nápóly csüdes.”

— No most szólj ücsöm, beszélj; hát nem egy ember csinál-e mindent?

— Hagyja el kedves urambátyám — felelém kedvetlenül — bános is én a politikát s kérem engedjen meg, mert mint mondtam, egy cikkekekt szeretnék még ma írni.

— No az már más, engedj meg kedves ücsöm, hogy háborúgatalak — s azzal ő visszatavozott, én pedig tollamat újból bemártván, épen folytatódni válek a megkezdett cikket, midőn a másik ajtón egy cseléd tébe be fejt s rikácsoló hangon kiáltá:

— Tessék vacsorálni! odabent várjak.

De már ez rettenetes! ez iszonyú! tehát egyáltalában nem irhatok ma már!! Nem, mert most 7 óra, 8-kor mükedvelő előadás léven, színházba kell memem, omné megint ki tudja, hova vetődöm. Jo egészseget cikk! ha már ma nem irhatok, megmutatom, hogy máskor meg nem irok!!

Azt bocsásson meg Szerkesztő ur, hogy fölszólításának eleget nem tchette, ígertemhez képest cikket nem küldhettem, de méltóztatsekk elhinni, hogy oly igazak ez itt leirt s öszetörnyosult gátló körülmények, hogy azok legyözésében — amint látni tetszik — legerősebb akaratom is meghecsáklott.

T...y.

V e g y e s .

— A „Bolond Miska” írja, hogy az a . . . i adópénztárnak két uri egyénen bélyegcsontkítási őrszlete lévén behajlatód, egy akkori — most már Istenben boldogult derek „civilizátor” kezébe került az úgy, magyarul mondva „Erlédigm” végett. Ki állította annak rendje szerént a „Zahlungs-aftragot” és megkereste mindenk előtt az a . . . i polgármesteri hivalt, hogy Fräulein Amalie von

Gedő és Herr Lazarus von Kehlmannról a szokások idő alatt az illetéket hajtania be. Két fertálymester hat pár eszmét szagattak el szerencsésen és ügyben, de fájdalom, mind hiába, — mert végre is hivatalos fizetéseket tudtára adott az adóhatásnak, hogy a kérdéses egyének a város határain belül nem találhatók. Keresve is lökés tehát ennek folytán az érdekeltek mindenfélre (ad norman Kalifornia) Pattonian és Tornian (olvasd Battonyian és Tornyian) is, míg végre három év után ide s tóra időigalás után kislit, hogy a keresett egyének még is csak A...n laknak és ott keresendők, csaklogy Fräulein Amalie v. Gedő nem más, mint Málí Gedő ügyvéd és Herr Lazarus v. Kehlmann — Lázár Kálmán.

— Dumas Sándorról azt beszélik jelenleg Nápolyban, hogy legutóbbi ottlétekor elindulása percében egy nápolyan következő tartalmú emléke-

lapot adott át: „Viszontlétásig a királyi palotában, hol Garibaldi egy szobát ígért számomra fenntartani. Dumas Sándor.”

— A németekről egy francia író Clandin nem a legülzeletibben ír, azt mondja a többek közt, hogy Németország a bonyolódottság hazája; ott minden össze van bonyolódva, a pénzlab, az irás, az ajtózárok és házszámok. Számítótáblácska nélkül a német egy 20 frankos pénzdarabot sem tud forintpénzre kiszámítani. Az is nevezetes, — hogy Németországban némely helyütt nem lepedőkön, hanem asztalkendőkön alsznak az emberek, másutt elcsúsznak az asztalkendők, hanem lepedőket tesznek a tányrára. Clandin ur a német nyelvet iszonyatosan találja s azt írja róla, hogy a németek úgy vannak, mintha mindig elcsúszott volna egy egész ábecét, és émesztelenségben szenvedne e miatt; a németek — csak

mássalhangzókat hallatnak, s a magánhangzókat magukban tartják. (K. U.)

Irodalom és művészet.

— A „Bukaresti Magyar Közlöny” politikai lapja készült lenni, de hogy e tekintetben célját érhesse, előbb előfizetői megszaporodását kell várnia.

— Landerer és Heckenast könyvnyomdai intézete „Országos nagy képes napár”-ra nyit előfizetést egy frttal. E napár — 1861-ik évre — Gyórkúti Ferenc szerkesztése alatt jelenik meg s mindennemű cínárral s az országos vásárokat kijavított lajstromával ellátva leendő. Megjelenik öszhóban.

ÜZLETEK HIRTELEKE.

— Szeged, öszelő 1-én. Utolsó jelentésünk óta ismét 10,000 mértékszabzon kelt el idegen vásárlóknak, s az árak ismét 5-10 arjváltal mérőnként. Oka a javulásnak az, hogy a hó 15-re sok előleges alkú történt s ez a tényleges árú becsesülést teszi.

Az ízlet élelőcsége csupán a tisztázásra szorítkozik, a többi gabonamelet nem igen keresik, csupán a jó sernek való árját veszik meg azonnal.

Élelő terményárak: Tisztázásra legjobb 3 ft 99 kr. Közép 3 ft 83 kr. Kötéses legjobb 3 ft 35 kr. Közép 3 ft 25 kr. Rozs legjobb 2 ft 20 kr. Közép 2 ft 10 kr. Árpa legjobb 1 ft 47 kr. Közép 1 ft 36 kr. Zab legjobb 1 ft 26 kr. Közép 1 ft 15 kr. Törökbuza 2 ft 10 kr. Pászuly 2 ft 2 ft. Paprika mázsája 12—20 ft.

Szegedi piaci árak: Borsó 2 ft 32 kr. Lenese 32 kr. Pászuly 12 kr. Köles mázsája 2 ft — kr. Buzonyia 2 ft — kr. Marhabúza mázsája 16 kr. Juhbús 15 kr. sertésbús 24 kr. Szalonna mázsája 32 ft — kr. Zsír itóje 56 kr. Lángliszt mázsája 12 ft — kr. Zsemlényliszt má. 8 ft. Kenyerliszt itóje 12 kr. Kukorica liszt itóje 8 kr. Árpádatra 2 ite 12 kr. Kötésés itóje 12 kr. Hízásika fönja 24 kr. Fölai fönja 80 kr. Repceolaj 30 kr. Lennagolaj 40 kr. Fegyyn mázsája 21 ft — kr. Fegyyn gyertya itójt fönja 38 kr. mártott 36 kr. Szappan fönja 24 kr. Korcsóla 10 ft — kr. Tölgyfa 10 ft. kr. Lágya 4 ft — kr. Kúszén kender má. 84 kr. Széna m. uj 1 ft 60 kr. Szalma m. 50 kr. Vékár má. 22 ft — kr.

Pest, öszelő 1-én. A pesti gabonacsarnok jegyzőkönyvi árjegyzéke: 6 búzaszi buza (82—84) fönja 4 ft 50 kr. — 5 ft — kr.; tiszai 6 ft (81—85) 4 ft 30 — 5 ft — kr.; tiszai uj (80—85) 4 ft 20 kr. — 5 ft 20 kr.; búzaszi 6 ft (81—82) 4 ft 40 kr. — 4 ft 50 kr.; uj (83—84) 4 ft 70 kr. — 5 ft 40 kr.; fehérmegyei 6 ft (80—84) 4 ft 50 kr. — 5 ft — kr.; fehérmegyei uj (83—84) 4 ft 60 kr. —

5 ft 20 kr.; kétszeres uj (77—79) 2 ft 80 kr. — 3 ft — kr. roz 6 ft (75—77) 2 ft 80 kr. — 3 ft — kr.; uj (77—78) 2 ft 50 kr. — 65 kr.; uj árpa (70—72) 1 ft 80 kr. — 2 ft 10 kr.; uj zab (40—48) 1 ft 30 kr. — 1 ft 40 kr.; tengori 6 ft 50 kr. — 2 ft 80 kr.; uj 2 ft 40 kr. — 2 ft 60 kr.; küles 1 ft 80 kr. — 2 ft — kr.; Bab 3 ft 70 kr. — 4 ft — kr. Repe 5 ft 85 kr. — 6 ft 12 ft. Mind bécsi mérőnként és osztrák becsben. P. N.

Videki terményárak.

Alsószentistvári mérő osztr. pénzben	Tiszai buza		Kötéses buza		Rozs		Árpa		Zab		Törökbuza	
	ft	k	ft	k	ft	k	ft	k	ft	k	ft	k
Arad	4	41	—	—	2	3	1	68	1	31	—	—
Baja	3	73	2	86	2	27	1	40	1	12	2	33
Bécskerék (Nagy)	4	—	2	80	—	—	1	29	1	5	2	26
Gyula	4	40	6	88	—	—	1	68	1	10	—	—
Győr	3	20	3	—	2	80	2	30	1	70	2	20
Mosony	4	20	3	60	—	—	2	—	2	—	1	80
Sziszek	5	25	—	—	2	99	2	36	1	90	3	30
Perjámos	4	—	—	—	—	—	1	50	1	30	2	—
Szabadka	3	20	2	60	2	60	1	40	1	20	2	—
Temesvár	4	80	2	35	2	45	1	65	1	23	70	—
Ujvárad	4	14	3	7	—	—	1	48	1	7	2	40
Ujfeh.	—	—	—	—	—	—	1	60	1	130	—	—
Nagy-Sz. Miklós	4	25	3	60	1	80	—	—	1	50	2	40

Bécsi pénzfolyam öszelő 1-én.

5% aneszt. értékek	63	—	Északi vasut	184	40
5% nemzeti kölcsön	78	70	Államvasut	—	250
5% metallikus	67	40	Yng. vasut	—	130
4% 1/2 metallikus	59	25	Pardubitz	—	121
5% mag. földk. pót	69	73	Tiszai	—	147
1859-1. állampapok	127	—	Déli	—	140
1859-2. állampapok	122	—	Dunagőzhajózás	—	429
1854-1. állampapok	91	50	Lloydvasutak	—	180
Comoi	15	50	Pesti lánchíd	—	365
Hitelesjegyek	168	—	Amsterd. 860 holl.	—	110
4% dunagőzh. sorsj.	98	—	Augsburg 100 f.d.e.	—	110
Budai	40	frtos	Frankfurt 100 f.d.e.	—	110
Hg. Bactsch.	40	frtos	Hamburg 100 m. b.	—	97
Hg. Salin	40	frtos	London 10 f.st.	—	125
Hg. Pálly	40	frtos	Páris 100 frank	—	51
Hg. Clary	40	frtos	Cs. koronás	—	17
Gr. St. Genois	40	frtos	Cs. arany	—	6
Hg. Windisch	20	frtos	Napoleon	—	10
Hg. Waldstein 20 frtos	20	frtos	Souverein	—	18
Hg. Keglervich 10	14	frtos	Frédéricshof	—	—
Nemzeti bankcsérv.	798	—	Angol sovereign	—	12
Hitelesít. 200 f.o.e.	182	50	Orosz császári	—	10
Al-anest. eszr. bank.	555	—	Eziszt	—	129

VIZÁLLÁS.

TISZA SZEGEDNÉL öszelő 1-én 11° 8' 0" apály 6° 6"

Feladás szerkesztő: Kempelen Győző.

HIRTELEKESEK.

(134—1)

HIRDETÉS.

Szabad kir. Szeged város tanácsa részéről közhírré tétetik, mikép 1860. évi szeptember hó 5-ik napján délutóni 8 órakor a csodajárású évi szeptember 5-ik napján délutóni 10 órakor 1445 1/2 hold Kereseti pusztának 1860-ik évi október 1-től három évre leendő haszonbérbe adása iránt a helyszínen nyilvános árverés fog tartatni.

Kiküldési ár 399 ft.
Erről a vállalkozni kedvelők elegendő bántépénzel ellátva leendő megjelensere oly megjegyzéssel hivatalnak meg, miszerint a megállapított szerződési feltételek a gazdasági hivatalban időközben is megtekintendők.

Szeged, 1860. évi aug. 29-én.

A polgármester

Gampert s. k.

11295. r.

Hirdetés.

Szab. kir. Szeged város tanácsa részéről közhírré tétetik, mikép 1860. évi szeptember 5-ik napján délutóni 10 órakor 1445 1/2 hold Kereseti pusztának 1860-ik évi október 1-től három évre leendő haszonbérbe adása iránt a helyszínen nyilvános árverés fog tartatni.

Kiküldési ár 399 ft.
Erről a vállalkozni kedvelők elegendő bántépénzel ellátva leendő megjelensere oly megjegyzéssel hivatalnak meg, miszerint a megállapított szerződési feltételek a gazdasági hivatalban időközben is megtekintendők.

Szeged, 1860. évi aug. 22-én.

A városi tanács által.

(131—2) (135—1)

Házeladás.

A szegedi es. kir. megyei Törvényszék 1. f. oszt. 6282-ik számú határozatának fogva Abraham Kr. zsebetnek 770 v. frttal becsült, 822 szék. 4458. teleknekvi számú, 224 négyszög öf telki háza, mely Alsóvárosban, a móra-utcaiban találatik, a megvetővénnyel székelyülhetlen folyó év október 24-én elcsúsz és ha akkor a becsősről nem adatnak, folyó évi november hó 28-ik napján másodsor becsősről is eladatik rendeltetvén, erről a venni szándékozók értesítendők.

Szeged, 1860. augusztus 30-án.

(137—1)

Nagyobb lakás

kerestetik.
Egy 5 szobából, 2 konyhából vagy ezek helyett 1 nagy szobából s a többi helyiségekből álló lakás kerestetik a városi bármely részében. Tudósításokat szíveskedjék elfogadni a Szegedi Híradó szerkesztőségénél.

(128—3)

Kereskedelmi Akadémia Pesten.

A két kereskedelmi tisztelet által Pesten alapított kereskedelmi Akadémia, mely három akadémiát ösztályból, két előkészítő osztályból és egy középiskolai osztályból áll, új tanfolyamát az Akadémiában október elsőjén, az estandoban pedig október 8-án kezdeni.

Bővebben értesítést nyújt a Program, mely az igazgatóság által (Lipótváros, bélyegnyitva 18. szám 2. emelet) megküldött fog.

A jelentkezőknek tanonok bejegyzése szeptember 20-ától 30-áig történend.

Pest, augusztus hóban 1860.

A bizottmány rendelsébe: Az igazgatóság.

(132—2)

5 vagy 600 hold jómínőségű tehermentes szántóföld egy testben,

a Bánáthán vagy Bácskában, örök ároni megvétel végett kerestetik. Birók, kik oly mennyiségű bírnak s eladni óhajtják, a föltételeket, helyet s egyéb tartalmazó bérmentes leveleket A. S. betűvel jelölve, Szegedre Burger Zsigmond könyvkereskedéshez szíveskedjenek intézni.

(138—1)

Sorsjegyek

a horvát színlőkódok javára rendezett sorsjátékok, melyeknek húzása már e hó 15-én lesz kaphatók Burger Zsigmond könyvkereskedésében.

(130—2)

Az első magyar általános biztosító-társaság Pesten

közelebb megkezdte

a biztosítást az ember életére is;

ennél fogva elvállalja

I. A biztosított halála után fizetendő tőkék és nyugdíjak biztosítását (I. program).
II. A biztosított életében fizetendő kifizetési tőkék, elhalasztott éjjárdekek (nyugdíjak és közvele éjjárdekek) biztosítását (II. program).

Ily biztosítások iránti beállások elfogad az alólti főgnyökség, továbbá

Fischer és Schopper (palánk, tanodautica),

Schlesinger Henrik (palánk, Széchenyiér) és

Tóth Sándor (felsőváros, szőhánta),

hol a felelnek minden kérdésre teljes készséggel és ingyen nyújtatik felvilágosítás.

Becsalás minták az ügynökkök iródiájában ismertetve.

Szegednek érthetős lakossága, mely ismeri az éjjárdektől való védelmet és meggyőződhetik a hazai társaság díjainak éjjárdektől és föltételekkel loyaltitása fölől, hisznek, hogy e téren is bizodalommal s részvételi forduland e hazai intézethez.

Szeged, 1860. évi augusztus hóban.

Az első magyar általános biztosító-társaság szegedi főgnyöksége:

Zsótér Andor.

NYOMTATOTT A KÍNDÓ-TUDALOMNOS BURGER ZSIGMOND KÖNYVNYOMDÁJÁBAN.